

Ker je bil preveč zaljubljen v cerkvene pevke, je moral to službo pustiti. Tako so mi pravili o njem znanci; če je res ali ne, ne morem ni potrditi ni zanikati. Vrnivši se v Ljubljano, je učil po hišah glasbo in si pridobil v tej stroki prav dober sloves. Občeč vedno z omikano gospodo, si je prisvojil brzo in spretno njeno vedenje in govorjenje, tudi je o prostem času pridno čital knjige in časopise, slovenske in nemške. Družil se je mnogo i s Prešernom, o katerem mi je povedal pozneje marsikatero anekdoto. Kdor se je razgovarjal ž njim dalje časa, je moral misliti, da je hodil Fleišman ne le v glavne, ampak tudi v latinske ali pa še v višje šole, kajti je kazal znatno izobraženost in sodil bistroumno o vseh rečeh javnega življenja. Meni je sam priznal, da se je naučil v šoli prav malo koristnega; izobrazilo ga je šele občevanje s svetom in čitanje. Pesmi svoje je zlagal po sluhu. Njegovi jambi, trohaji in daktili so bili prav dobri, dasi ni razumel, kaj pomenijo te besede, ker ni poznal metričnih pravil. To sem že omenil, da sem se v čitalnici seznanil z vrlim narodnjakom Ivanom Navratilom. Ta mož je govoril in pisal prekrasno slovenščino in je obogatil naše slovstvo tudi z lepimi spisi. Rojaki njegovi ga zdaj ne čislajo tako, kakor je zaslužil. Navratil je pravi začetnik in oče olikane slovenske konverzacije. Drugi naši prvaki, Bleiweis, Dežman, Toman itd., so se pogovarjali med sabo vedno po nemški; v čitalnici sem slišal več tujih nego domačih glasov. Če je kak izobražen domoljub tudi slovenski govoril, je rabil svoje domače narečje, ki je bilo polno germanizmov in lokalizmov. Navratil nam je prvi dal zgled, kako se morajo pomenkovati po slovenski naši gospodje in naše gospe in gospodične. Govoril je čisto pismeno slovenščino, ki mu je tekla gladko in sladko, da se ga človek nikdar ni naveličal poslušati. Med mladino je našel Navratil kmalu nekoliko posnemalcev.

(Dalje v prihodnjem letniku.)

Zimska noč.

Golobica — zimska noč
bela krila je razpregla,
skozi okno perotnica
njena mi na ramo segla.

Sije, sije — blizu, daleč,
kot je svet širok in dolg —
v nje blestenju bi izginil,
črna točka, kakor volk.

Oton Zupančič.